

A Mirci táncolt

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXIX. évfolyam, 20. szám, 2025. május 16.

Pál úr, bár ez ma már meglepő, volt gyermek is. Később megfordult a fejében, hogy tulajdonképpen csak addig élt, amíg gyermek volt, azóta meg csak egy halálpillanat meghosszabbítása az, amiben van vagy volt, de ezt elvetette, fölösleges érzelmesség okán. A gyerek olyan, amilyen, a legtöbb tekintetben tehát ösztönlény mindaddig, amíg át nem passzírozzák az idegrendszerét és készségeit a szocializáció sűrűn megszőtt hálóján. Addig tehát, de csak addig, entitás. Aztán meg semmilyen, ugyanolyan, egyforma, meg minden felejthető. Nos, Pál úr nem túl hosszú és sok tekintetben félresikerült életének legtöbb kínzó emléke gyermekkorából származott. Nem akkor volt rossz és kínzó, mert a történések idejében egy gyereknek a legtöbb esemény nem rossz és főleg nem kínzó, de felnőttként elrévedezve a gyermekkor rekvizitumai fölött, minden más fénytörést kap, és a legtöbb leginkább fény nélkül, a törésnél véget is ér. És akkor itt van ez a Mirci!